

Nasza Matka

Nr 4 (197) Kwiecień 2023 (rok 18) Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

*„Zwycięzca śmierci piekła i szatana,
wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana”*

*Te słowa z pieśni wielkanocnej wyrażają
wiarę w Chrystusa Zmartwychwstałego.
Życzę też wszystkim wyznawcom Chrystusa
udziału w tym zwycięstwie
i udziału w życiu wiecznym.
Wraz z modlitwą
kś. proboszcz Antoni Cebula SDS*

SŁOWO BOŻE (J 20, 1-9)

Apostołowie przy grobie Zmartwychwstałego

“Pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegnęła więc i przybyła do Szymona Piotra oraz do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono». Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka.

Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą w jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych.”

„Prawo Krzyża i radość Zmartwychwstania” Papież i Prymas na Wielkanoc

Prawda o zmartwychwstaniu Jezusa jest zawsze taka sama, niezależna od jakiegokolwiek kontekstu – mówią Jan Paweł II i prymas Stefan Wyszyński. Choć nietrudno zauważyć, że głoszona dzisiaj nabiera dodatkowego wymiaru jej optymistyczny przekaz. Podobnie jak dramat męczonego Chrystusa może być w jeszcze większym stopniu przeżywany jako archetyp każdego cierpiącego człowieka.

Jakaż jest inna prawda większa od tej, że Chrystus umarł za grzechy wszystkich, i że trzeciego dnia zmartwychwstał? – pyta Jan Paweł II. Nie ma większej prawdy – odpowiada.

Zanim jednak chrześcijanie przeżyją radość Zmartwychwstania, Papież zaprasza do zgłębienia misterium odkupieńczej śmierci Chrystusa. W jego centrum stoi krzyż. „To w krzyżu – mówił podczas *Via Crucis* w Wielki Piątek 1986 r. Jan Paweł II – utrwaliła się pamięć Kościoła o śmierci Chrystusa i naszym Odkupieniu. Krzyż jest ostatnim słowem posłannictwa Chrystusa i zarazem słowem życia wiecznego”. „To słowo – doda Papież-poeta – zostało wypowiedziane raz na zawsze pomiędzy niebem a ziemią. Pomędzy Bogiem a człowiekiem, Bóg nie odwołał tego słowa”.

Jan Paweł II często przywoływał ewangeliczną scenę rozmowy Chrystusa zmartwychwstałego z uczniami w drodze do Emaus. Chrystus wyjaśniał im sens pism prorockich, zgodnie z którymi Mesjasz miał osiągnąć swój chwalebny triumf poprzez cierpienie. Jakie ma to odniesienie w życiu każdego z nas, zwłaszcza teraz. Chodzi o *lex Crucis* – wyjaśnia Papież – obecne nieustannie w naszej codzienności: „Wszystkim – tłumaczy Jan Paweł II – którzy jeszcze dzisiaj stają wobec tragicznej tajemnicy cierpienia i którym może grozić zniechęcenia i rozpacz, należy przypomnieć prawdę przekazaną i przeżytą przez Chrystusa: w naszym życiu konieczny jest krzyż, ale jako droga prowadząca do zwycięstwa miłości. Wszyscy jesteśmy wezwani do złączenia się z ofiarą odkupieńczą Chrystusa, by dzielić z Nim radość zmartwychwstania”.

Przepowiadanie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, podkreśla Papież, stanowi serce naszej wiary. Zostaliśmy wezwani, by powtarzać i świadczyć z pokorną pełną ufności świadomością: Chrystus zmartwychwstał. Jego zbawienie – podkreśla z naciskiem Jan Paweł II – „jest darmo danym darem dla wszystkich”.

Zmartwychwstanie niesie niezwykle radosne i optymistyczne orędzie dla całego świata nie tylko w tym, że stanowi „wielką odpowiedź Boga na odwieczne pytanie człowieka” o sens i wymiar jego istnienia. Tłumaczy bowiem Papież: „Ostatnie słowo Boga w sprawie ludzkiego losu to nie śmierć, lecz życie; nie rozpacz, lecz nadzieja. Do tej nadziei Kościół wzywa także ludzi współczesnych. Powtarza im niewiarygodną, a przecież prawdziwą nowinę: Chrystus zmartwychwstał!”. I woła Papież: „Niech wraz z nim zmartwychwstaje cały świat!”.

Do dzisiaj nie milknie wołanie Jana Pawła II z bazyliki Grobu Pańskiego w Jerozolimie z 26 marca 2000 r.: „Grób jest pusty. Jest niemym świadkiem centralnego wydarzenia w ludzkich dziejach: zmartwychwstania naszego Jezusa Chrystusa.

Przez prawie dwa tysiące lat ten pusty grób dawał świadectwo o zwycięstwie Życia nad śmiercią.

>>>>>

Wraz z apostołami i ewangelistami, z Kościołem żyjącym w każdym czasie i każdym miejscu my także dajemy świadectwo i głosimy: «Chrystus zmartwychwstał! Powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy»”.

Również dla prymasa Wyszyńskiego zmartwychwstanie Chrystusa było źródłem i imperatywem nauczania. Wczytajmy się w jego słowa napisane w czasach szalejącego terroru stalinowskiego, kiedy walka komunistów z Kościołem katolickim osiągnęła apogeum. Napisał je kard. Wyszyński 5 kwietnia 1953 r. na niespełna pół roku przed swoim uwięzieniem: „Zmartwychwstał Pan prawdziwie! (Łk 24,34). Okrzyk zwycięskiej radości płynie dziś przez cały świat Boży na skrzydłach uczuć wolnych serc, pogodnych oczu i życzliwych twarzy. Tak tęsknie oczekiwaliśmy tej chwili, jak zeszcła ziemia oczekuje blasku dnia, jak więzień oczekuje wolności! Bo cóż właściwsze człowiekowi nad wolność, nad życie, nad radość?! A oto «wesoły nam dzień dziś nastał, którego z nas każdy żądał!».

Wierzyliśmy, że przyjść musi, że przyjdzie! A wiarę wydobywaliśmy i z potrzeby serca, i z przedziwnych dążeń natury ludzkiej, i z obietnic Chrystusa. Ojciec niebieski włożył swą stwórczą dłoń w dusze nasze łaknienie życia. A Boży Syn, zwyciężywszy szatana, zło i śmierć, przekonał świat, że człowiek jest stworzony nie dla szatana, lecz dla Boga, nie dla zła, ale dla uczynków

światłości, nie dla śmierci, lecz dla życia. Odzyskujemy dziś wiarę w Boże przeznaczenie człowieka. Jakżeż głęboko odetchnął dziś świat, gdy z grobowca ludzkości został odwalony kamień śmierci.” I jeszcze jeden cytat z nauczania kard. Wyszyńskiego: „Na pewno Święta Wielkanocne będą dla wszystkich radością. I chociaż będą one przewyciężały smutki i cierpienia tego czasu, zawsze jednakże mamy zapewnienia apostoła, że utrapienia tego czasu nie dadzą się porównać z chwałą, która się w nas objawi”.

Te słowa wypowiedział umierający prymas w Wielką Noc 1981 r., na pięć tygodni przed swoją śmiercią.

Grzegorz Polak
<https://mt514.pl>

*„Noc Wielkanocna jest nocą nadzwyczajną,
kiedy moc Zmartwychwstałego Chrystusa
pokonuje ostatecznie siły ciemności i śmierci,
zapala w sercach wierzących nadzieję i radość.”*

Jan Paweł II

Żywy Różaniec

Intencje Papieskie - Kwiecień 2023 – O kulturę wyrzeczenia się przemocy –
„Módlmy się o większe propagowanie kultury rezygnacji z przemocy, do której prowadzi coraz rzadsze używanie broni, zarówno przez państwa, jak i obywateli..”

Maryja w okresie Wielkiego Postu i Wielkanocy

W liturgicznym okresie Wielkiego Postu i Wielkanocy Kościół koncentruje się na Osobie Chrystusa i wydarzeniach paschalnych dopełniających zbawcze dzieło Jego życia. Niemniej Maryja nie niknie z jego pola widzenia. Jest w liturgii ukazywana jako wzór ucznia słuchającego słowa Bożego i podążającego śladem Chrystusa aż na Kalwarię, gdzie nie bez postanowienia Bożego stanęła (LG 58). Wolą Bożą było, aby towarzyszyła Chrystusowi Jego bolejąca Matka jako pomoc dla Niego przy ołtarzu krzyża, jak również, by stała się dla nas przykładem służenia cierpiącym braciom. Liturgia mówi tu o Maryi jako nowej Ewie, nowej Niewieście stojącej pod drzewem życia, złączonej z Chrystusem – „nowym Człowiekiem”. Szczególnie akcentuje zadanie, które Maryja otrzymała testamentem umierającego na krzyżu Syna, ustanawiającym Ją duchową Matką Jego uczniów (J 19, 26). Zaznacza to mocno Prefacja ze Mszy o Powierzeniu Najświętszej Maryi Panny: Albowiem u stóp krzyża Jezusa, na mocy Jego świętego testamentu, powstaje ścisła więź miłości między Najświętszą Maryją Panną a wiernymi uczniami: Boża Rodzicielka zostaje powierzona uczniom jako Matka, a uczniowie przyjmują Matkę jako cenne dziedzictwo Nauczyciela. Maryja będzie na zawsze Matką wierzących, oni zaś z ufnością będą się do Niej uciekać po wszystkie czasy. Ona miłuje w swoich dzieciach Syna Bożego, one, posłuszne pouczeniom Matki, zachowują słowa Nauczyciela. W słowach tych mamy poszerzony komentarz do maryjnego wymiaru wydarzenia na Golgocie. Miejsca, w którym Maryja rzeczywiście nie znalazła się przypadkiem, ani też nie jedynie ze względu na potrzebę macierzyńskiego serca, ale to Jej „stanie pod krzyżem” było zapisane w planach Bożych. Liturgia nazywa również Maryję Pojednawczynią grzeszników. Wpierw dlatego, że w tajemnicy Wcielenia stała się Matką naszego Pojednania z Bogiem – Matką Chrystusa, ale także z tego powodu, że jest Ucieczką grzeszników, wstawia się za nimi i swoją świętością przywołuje do poprawy życia. Okres Wielkanocy daje Kościołowi sposobność także do przyglądania się Maryi jako wzorowi własnego macierzyństwa. Kościół widzi w Niej przykład i pomoc w głoszeniu Ewangelii. Ta, która cierpiała pod krzyżem, jest teraz napełniona radością, a oczekując z wiarą na Zmartwychwstanie Chrystusa, jest wzorem wiary. Jej wiara miała ogromne znaczenie i znajdowała się na drodze do tego zwycięstwa, które w Zmartwychwstałym Chrystusie stało się udziałem nas wszystkich. W okresie Wielkanocy liturgia ukazuje też Kościołowi Maryję jako wzór dziewiczego oddania Bogu. Warto też nadmienić, że liturgia nie wspomina jednak nigdzie, jakoby Maryja pierwsza zobaczyła Zmartwychwstałego Chrystusa. Znany biblista J. Kudasiewicz zastanawia się, czy nie było raczej tak, że Maryja nie potrzebowała zobaczyć, by wierzyć. Otwiera Ona „listę” tych, którzy uwierzyli bez znaku. Maryja jest też wzorem modlitwy w młodym Kościele, modląc się z nim podczas Pięćdziesiątnicy Paschalnej. Tu rozpoczyna pełnić zadanie, które zostało Jej powierzone przez umierającego na krzyżu Chrystusa. W Wieczerniku z Apostołami przyzywa Ducha Świętego, modli się z nimi jednomyślnie i pozostaje w Kościele przykładem zgody, jedności i pokoju, a także uległości głosowi Ducha Świętego. Dla głosicieli Ewangelii jest również wzorem zapału apostoelskiego w Duchu Świętym, z którym niosła Chrystusa Janowi. Nieustannie rozgrzewa ich miłością i wspiera modlitwą. Tak zatem historia Maryi – a bardziej jeszcze Jej udział w historii zbawienia, nie kończy się wraz ze śmiercią Jej Syna, lecz przechodzi w nową fazę w epoce Kościoła.

Danuta Mastalska
bazhum.muzhp.pl

INTENCJE MSZALNE

Kwiecień 2023

Sobota	1 kwietnia	Niedziela	16 kwietnia
18 ⁰⁰		2 Wielkanocna – Miłosierdzia Bożego	
Niedziela	2 kwietnia	8 ⁰⁰	
PALMOWA		10 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Geisler
10 ⁰⁰		Poniedziałek	17 kwietnia
14 ³⁰		8 ⁰⁰	
Poniedziałek	3 kwietnia	Wtorek	18 kwietnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	4 kwietnia	Środa	19 kwietnia
8 ⁰⁰	W int. Emerytów i starszych	8 ⁰⁰	
Środa	5 kwietnia	Czwartek	20 kwietnia
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Wielki Czwartek	6 kwietnia	Piątek	21 kwietnia
18 ⁰⁰	Msza Św. Wieczerzy Pańskiej -O powołania	18 ⁰⁰	
Wielki Piątek	7 kwietnia	Sobota	22 kwietnia
18 ⁰⁰	Liturgia Męki Pańskiej	14 ⁰⁰	W int. Elżbiety Broja z ok 70 ur.
Wielka Sobota	8 kwietnia	18 ⁰⁰	
19 ⁰⁰	Liturgia Wigilii Paschalnej	Niedziela	23 kwietnia
Niedziela	9 kwietnia	3 Wielkanocna	
Zmartwychwstanie Pańskie		8 ⁰⁰	R. Golec
8 ⁰⁰		10 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		14 ³⁰	
12 ⁰⁰		Poniedziałek	24 kwietnia
Poniedziałek Wielkanocny 10 kwietnia		8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Wtorek	25 kwietnia
10 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
14 ³⁰	R. Kędzia	Środa	26 kwietnia
Wtorek	11 kwietnia	8 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		Czwartek	27 kwietnia
Środa	12 kwietnia	18 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	R.	Piątek	28 kwietnia
Czwartek	13 kwietnia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	Fatimska	Sobota	29 kwietnia
Piątek	14 kwietnia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		Niedziela	30 kwietnia
Sobota	15 kwietnia	4 Wielkanocna	
15 ⁴⁵	Roczek Marcelina Majowska	8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		10 ⁰⁰	
		14 ³⁰	

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Kwiecień 2023 – Maj 2023

Sobota 1 kwiecień 2023	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
Sobota 15 kwiecień 2023	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
Sobota 29 kwiecień 2023	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
Sobota 13 maj 2023	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
Sobota 27 maj 2023	Kędzia Irena
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela

Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie (pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)

Nie będzie już bólów ni łez

*„Przez Twe wielkie
Zmartwychwstanie
Żywioł wszelkij budzisz, Panie,
Ze snu budzisz, żywot dajesz,
W wszelkim bycie
zmartwychwstajesz.
Bądź pochwalon chwałbą pieśni,
Bądź pochwalon w gromie burz.
Duch się Twój niechaj cieleśni
Ponad groby żywot twórz.*

*Ostań z nami na dniu wielkim
Zmartwychwstały Boży Lew,
Bądź pochwalon w bycie wszelkim,
Chwałbę Twoją głosi śpiew.
Biją dzwony, trąby grają,
Huczą gromy, wichler rwie,
Chwałbę Twoją dziś śpiewają
Zmartwychwstały Boży Lwie.”*

Stanisław Wyspiański

Kącik kulinarny

KACZKA Z JABŁKAMI nie tylko na Wielkanoc

Składniki:

- 1 kaczka
- 4 jabłka
- 1 pomarańcza
- 0,5 łyżki majeranku
- 0,5 łyżki tymianku
- 0,5 łyżki rozmarynu
- 1 łyżka soli
- 1 łyżeczka pieprzu
- 6 łyżek oliwy
- 150 ml soku jabłkowego

Sposób przygotowania:

Kaczkę dokładnie umyj i wysusz ręcznikiem papierowym.

Sól, pieprz, majeranek, tymianek i rozmaryn wymieszaj. Mieszaną przypraw natrzyj kaczkę, wewnątrz i na zewnątrz.

Jabłka i pomarańczę dokładnie umyj, a następnie przekrój na ćwiartki. Z jabłek usuń gniazda nasienne. Kaczkę nadziej owocami.

W naczyniu żaroodpornym rozgrzej olej i podsmaż kaczkę z każdej strony. Przykryj pokrywką lub folią aluminiową.

Piekarnik rozgrzej do 200° C. Piecz przez 2h. Po 1h zdejmij pokrywkę czy folię aluminiową. Kaczkę polej sokiem jabłkowym. Co kilka minut podlewaj kaczkę wytopionym tłuszczem.

SMACZNEGO!!!

☺ Kącik humoru ☺

W Wielkanoc chłop wchodzi do stodoły i mówi do krowy:

- Mućka, powiedz co!
- Nic z tego! Ja mówię tylko w Wigilię.

Jasio pyta tatę:

- Tato, czy potrafisz podpisać się z zamkniętymi oczami?
- Pewnie, że potrafię.
- To podpisz się kilka razy w moim dzienniczku.

Nauczycielka do Jasia:

- Dlaczego Twoje lekcje zawsze odrabia ojciec?
- Bo mama nigdy nie ma czasu.

-Skąd wiesz, że marchewki są dobre dla twoich oczu?

-Widziałeś kiedyś królika, który by potrzebował okularów?

W Wielkanoc facet pojechał odwiedzić swoją siostrę i jej rodzinę. Gdy przyjechał, jego najmłodszy siostrzeniec, sześciolatek Jasio, akurat pomagał mamie piec babeczki. Gdy zostały upieczone, Jasiowi pozwolono, aby sam je polukrował. Niedługo potem przyniósł z kuchni całą tacę babeczek.

– Wyglądają bardzo apetycznie, Jasiu pochwalił chłopca wujek, po czym wziął jedną i skosztował.

Po zjedzeniu babeczki, mówi:

– Babeczki są wspaniałe, a ten lukier świetnie wygląda! Jak ci się to udało, że jest taki równo położony i cienki?

– To było łatwe? mówi Jasio. –

Wyglądałem je językiem!

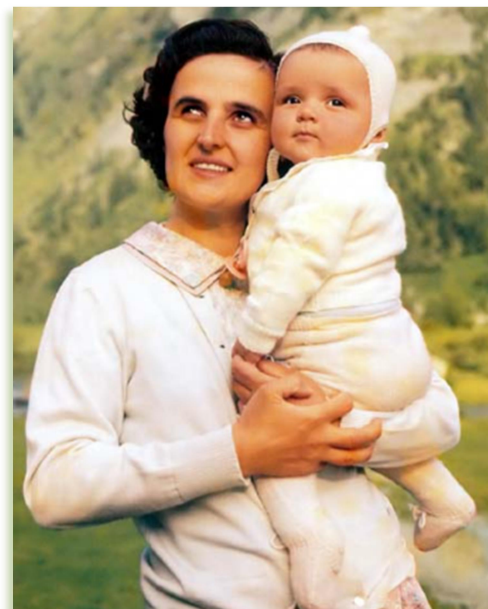
Wujek nieco zbladł:

– Lizaleś wszystkie ciastka?

– Nie wszystkie. Gdy mój język się zmęczył, pozwoliłem dokończyć naszemu pieskowi.

Św. Joanna Beretta Molla –wspomnienie 28 kwietnia

Urodzona się w Magencie, niedaleko Mediolanu, w 1922 r. Dom, w którym rosła, pełen był miłości i wiary. Dzieci razem z matką codziennie modliły się i chodziły na Mszę św. W 1942 r. Joanna rozpoczęła studia medyczne. Niestety również w tym roku, jedno po drugim, w odstępie zaledwie czterech miesięcy umarli jej rodzice. Żywa wiara i zaufanie Bogu nie pozwoliły na pogrążenie się w rozpacz osieroconemu rodzeństwu. Studiując, Joanna podjęła intensywną pracę w szeregach Akcji Katolickiej i Stowarzyszeniu św. Wincentego a Paulo. Głosiła katechezy dla dziewcząt. Z zachowanych do dziś jej notatek z tego okresu przebija ogromna dojrzałość wiary i odpowiedzialność za każde słowo. Jej siostra i dwóch braci wybrało drogę zakonnego powołania. Joanna też miała taki zamiar, ale stan zdrowia jej na to nie pozwalał. Chciała zostać misjonarką.

Po uzyskaniu dyplomu z medycyny i chirurgii w 1949 r. na Uniwersytecie w Pawii, otworzyła klinikę medyczną w Mesero (koło Magenty). W kolejnym roku zrobiła specjalizację z pediatrii na uniwersytecie w Mediolanie, gdzie później prowadziła swoją praktykę lekarską. W 1951 r. po raz pierwszy przypadkowo spotkała inżyniera Piotra Molłę. Kolejne spotkanie nastąpiło trzy lata później. Od tego czasu byli już nierozłączni. Kochali się bardzo, byli sobą zauroczeni. Wiedzieli, że chcą być ze sobą na zawsze. Snuli plany założenia rodziny otwartej na Boga i Jemu uległej. 24 września 1955 r. Joanna i Piotr wzięli ślub. Byli ludźmi pracowitymi, ale pogodnymi i szczęśliwymi. Państwo Molla chcieli mieć dużo dzieci. Rok po ślubie, w 1956 r., urodził się Pierluigi. W 1957 r. przyszła na świat Maria Zita, a dwa lata później - Laura. W 1962 r. miało urodzić się kolejne dziecko. We wrześniu 1961 r., pod koniec drugiego miesiąca ciąży, okazało się, że w macicy Joanny rozwinął się włókniak, który zagrażał rozwijającemu się płodowi i życiu matki. Mimo wskazań medycznych do przerwania ciąży, Joanna zdecydowała się donosić ją do końca. Wiedziała, zwłaszcza jako lekarz, że stan jest poważny. Zdawała sobie sprawę z grożącego niebezpieczeństwa. Od początku stanowczo domagała się ratowania życia dziecka za wszelką cenę. Operacja usunięcia włókniaka udała się, dziecko mogło rosnąć bez przeszkód, ale stan zdrowia matki pogorszył się. Był to trudny czas dla całej rodziny. Mimo gorących modlitw o ocalenie matki i dziecka, Bóg zdecydował inaczej. 20 kwietnia 1962 r., w Wielki Piątek, Joanna przyjechała do szpitala. Nazajutrz rano urodziła zdrową, piękną córeczkę, ale sama znalazła się w agonii. Tydzień później - 28 kwietnia 1962 r. zmarła. Oddała swoje życie za dziecko, by mogło się bezpiecznie urodzić. Miała niecałe 40 lat. Przez siedem lat była mężatką. Pozostawiła męża i czworo małych dzieci. Mąż, rodzina, przyjaciele, ale też pacjenci, którym służyła, zapamiętali ją jako dobrą i delikatną kobietę. Kanonizowana 16 maja 2004 r. przez Jana Pawła II.

brewiarz.pl

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktorzy: Ks. Proboszcz Antoni Cebula SDS, Sylwia i Marek Lebek

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nr konta naszej parafii w Mikołowskim Banku Spółdzielczym:

90 8436 0003 0000 0026 8112 0001